

Ք Ա Ռ Ե Ա Կ Ն Ե Ր

Բարիքը կ'անցնի, Չարը կը մընայ,
Կը մընայ երազ մ'ալ հոգեհրմայ.
Բայց 'թէ երազն այդ օր մը չհանայ
Պաղած սիրսն ինչպէ՞ս պիտի ջերմանայ:

Ուրախ պահերը կեանքին
Մերք վիճերու կը յանգին,
Կ'ըլլան բայց քաղցր յիշատակ,
Կ'ըլլան գինի անապակ:

Որքան վիճեր բազմացեղ գան խոցոտել իմ հոգին,
Նոյն ժպիտով խանդակաթ դեռ կը նայիմ ես կեանքին.
Զի գիտեմ թէ մանր ու փուն սէրերու վրայ կոխելով
Պիտի հասնիմ օր մը ես Անդորրութեան ապահով:

Քանի մահը մօտենայ՝ կը դառնայ կեանքը անոյս,
Կ'ըլլայ անցեալը ասոք, խորհրդազգած, բազմայուս.
Մարմնի ուժին դէմ հասնող՝ իցի՛ւ կօրովն հոգիին
Բանաւ իմ դէմ քաղցրութիւնն օրեւանին անմեուս:

1987

Գ. ՀԱՐՏՍՐ

